

Ferðandi í menningar-hjálp

- Um tú bert rættir einum fólki eina hjálpanði hond, munar tað. Um tað ikki sýnist av so nógvum, so hevur tað týðning fyri fleiri ættarlið, siga Kirsten og Heini Olsen, sum í 36 ár hava arbeitt við menningarhjálp

Hóast henda tíðin er meira til ferðing suðureftir, so hava hjúnini Kirsten og Heini Olsen valt at koma heim til Føroya at ferðast, nú tey hava summafrí.

Tey búgva í lötuni í Zanzibar, har hitastigini liggja um tey 30, vanligar dagar - ofta um 38 hitastig.

Heini Olsen er verkfrøðingur og hevur farloyvi úr dagliga starvi sínum hjá Landsverkfrøðinginum.

Heini Olsen fekk fyrispurning, um at fara til Zanzibar fyri Phil&Søn, ið saman við Danida og øðrum fyrirkomum, skal læra íbúgvarnar at byggja vegir og umvæla teir - læra teir at nýta og umvæla maskinur og onnur tól í hesum sambandi. Hetta er partur í menningarhjálp, sum skal skiljast sum hjálp til sjálvhjálp.

Er tað dreymurin um ævintýrligar upplivingar, sum fáa fólk at fara burtur í tilfaturskomin lond at arbeiða, so kann sigast um Kirsten og Heina Olsen, at

tey vita av royndum, hvat biðar teimum. Hjúnini fóru fyrstu ferð avstað fyri 36 árum síðan.

Í dag er ævintýradreymurin helst mettaður - nú tey eru 60 og 62 ára gomul.

Heini Olsen: -Tey vóru ikki serliga áhugaðir at senda okkum út, tá vit vóru til samrøðu í Danmark, í sambandi við menningarprojektið í Zanzibar.

Ov gomul til uppgávuna

Tað var ført fram, at Danida ikki sendi fólk út, sum vóru farin um tey 50. Tey spurdu, um vit ikki vóru ov gomul, og um tað ikki var hættisligt fyri okkum?

Heini Olsen: - Tá læt í konu míni: - Júst so. Tað, sum er spennandi við uppgávuni er at vita, um vit megna tað!

- Hinvegin, so høvdu vit als ikki søkt um at sleppa út í heim. Hetta var ein uppgáva, sum eg varð biðin um at gera. Bert fyrstu ferð vit fóru avstað, søktu vit um

tað. Hinar ferðirnar hava vit fingið tað tilbjóðað.

Kirsten og Heini Olsen hava verið í Zanzibar í eitt ár, og hava sett sær fyri at koma heima aftur með alla ólavsku næsta ár.

Tá hava tey ferðast í nógvum londum og hava havt ymiskar uppgávur í tilfaturskomnum londum.

Í 1956 - 1963 vóru tey í Iran, í 1973 - 74 í Afghanistan og Iran, í 1977-78 í Nigeria og nú í Zanzibar.

Zanzibar er ein oyggj, sum hoyrir undir Tanzania.

Hon er til stóðdar sum Føroyar, men har búgva 500.000 fólk.

Zanzibar er ríkt land, hvat rávøru viðvíkur, har er fiskur, grønmæti og frukt og nógv sløg av kryddaríum, sum verður útflutt.

Landið var bretskt hjáland til 1962, og ein kollvelting í 1964 hevði við sær, at sosialistiskt stýri kom til.

Nú verður tosað um at fáa fleirflokkestýri.

Zanzibar hevur lokalt stýri, sum líkist tí føroyska,

Kirsten og Heini Olsen hava júst verið heima og vitja. Heim teirra er prýtt við nógvum fremmandum lutum, sum minnir um ferðirnar tey hava verið saman um seinastu 36 árin

og hevur sama leiklut saman við Tanzania, sum vit hava við Danmark.

Kvinnur størstu arbeiðsbyrðu

Kirsten Olsen: - Tá sosialistamir komu til, sendu teir kvinnurnar út at arbeiða, og tað hevur havt við sær, at kvinnurnar hava størri ar-

beiðsbyrðu enn mannfólkini.

Fólkið er ógvuliga fátækt, men sum so nógv aðrastaðni í tilfaturkomnum

londum, so eru eisini nøkur einstøk fólk, sum eru so ómetaliga rík, at tú neyvan kanst hugsa tær tað.

Býarparturin Stone Town er partur av Zanzibar, har Heine og Kirsten Olsen búgva. Býarparturin ber boð um at Zanzibar hevur verið bretskt hjáland

Arbeidskonan hjá Kirsten og Heina Olsen sæst her utan fyri smátuna, saman við barni sínum. M.a. er hon nú farin í holt við at byggja sær eini hús, og tað hava arbeiðsgevarar hennara hjálpt henni við

